

Vypravěč

„Jitka Hanzlíková se narodila v červnu 1944 v Hrádku u Rokycan na Plzeňsku. Její otec pracoval jako řidič v místních železárnách. Pochází z velmi početné rodiny, někteří příbuzní žijí v zahraničí”

Nahrávka highlights 1:39-1:49

„My jsme byli jedny z prvních, který v Hrádku měli auto. Protože tady by jsi spočetl na prstech jedný ruky, kolik v Hrádku bylo aut”

Vypravěč

Rodina měla vlastní auto, hodně cestovali po tehdejší Čkoslovensku. Teprve když Jitka Hanzlíková oslavila roku 1962 své osmnácté narozeniny, naskytla se jí poprvé možnost vycestovat za hranice. Samotný odjezd ale nebyl vůbec jednoduchý.”

Nahrávka highlights 2:24-2:47

„Jak jsem byla blbá, tak jsem měla jet vrátit- jako odevzdat občanku do Rokycan, tak jsem tam jela na kole do Rokycan a já to neodevdala. A teď jsem přijela zase s tou občankou a vím že, potom jsme s tatím tam jeli a že jsme toho policajta, kterému jsem to měla odevzdat, tak jsme ho museli najít až doma.”

Vypravěč

„Navzdory komplikacím dorazila vlakem do Vídně, kde se setkala s rodinnými příbuznými. Ubytovala se u jedné vzdálené tety.”

Nahrávka 19:00-19:13

„ No a ti bydleli, jeden pokoj a takovou kuchyňku, nic jiného v té Vídni, nemysli si, že tam měla teta,...tady koukala z pokoje, a zatím byla kuchyňka a už chodba.”

Vypravěč

„Do Vídně se jí podařilo vycestovat znovu v roce 1965, tentokrát už s ní ale jel i manžel, Josef Hanzlík”

Nahrávka 16:15-16:46

„ A zrovna tak mám vokno úplně, jak jsme jeli s tím Pepíkem v tom ´56 do té Vídne, tam jsme byli nějaký den jenom. Poprvé jsem tam byla měsíc, ale podruhé jsme tam byli jen nějaký den, to taky nevím. To jsem se divila, když nad tím teď přemýšlím, že nás pustili a že by bylo takový reálný docela jako emigrovat, tenkrát uteklo lidí mraky.”

Vypravěč

„Velký zlom nastal 21. srpna 1968, v den invaze vojsk Varšavské smlouvy do Československa. Vzpomínky na invazi má paní Hanzlíková spojené s cestou do Jugoslávie, dnešního Chorvatska.”

Nahrávka highlights 5:42-6:08

„Teď jsme odlítali a přilítli lidi z Brna a to bylo týden před tou okupací, tak jsme se zeptali co se tady děje, protože už to tady bylo takový divoký. No tak jsme přijeli z tý Jugoslávie a to bylo týden před tou okupací. Potom jednou za nějaký rok, že by jsme se tam jeli zase podívat a už jsme nedostali ten devizovej přístup.“

Vypravěč

„V období normalizace bylo pro běžného člověka stěží možné vyjet na západ a Jitka Hanzlíková toho nebyla výjimkou, proto se jí také po cestování velmi stýskalo. Rok 1989 byl pro ni převratným. Po otevření hranic začala znovu cestovat. Podívala se do většiny evropských států, byla například v Anglii, Norsku, Švédsku, Dánsku, Španělsku nebo v Itálii. Navštívila i Egypt a Turecko.

Radost z cestování jí neopouští ani dnes, navzdory pokročilém věku.“